ויראֹ אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויענה ותדבק נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער ויאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם
ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו ובני
יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את
בת יעקב וכן לא יעשה וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו
לאשה והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו
תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
וסחרוה והאחזו בה ויאמר שכם אל אביה ואל
אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנער לאשה ויענו בני יעקב את
שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא
את דינה אחתם ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה הוא לנו אך בזאת נאות לכם אם תהיו
כמנו להמל לכם כל זכר ונתנו את בנתינו לנו ואת
בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד
ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
והלכנו וניטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן
חמור ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ויבא חמור ושכם
בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר
האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ
ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את
בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם אך
בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם
אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים מקנהם
וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם
וישבו אתנו וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל
יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו
ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני
יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על
העיר בטח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת שכם
בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם